

26.24x31.97	1/2	1	עמוד	הארץ - גלריה	24/11/2015	50622679-7
מכללת שנק - 1988						

עד גיל 28 תגיעי למטרופוליטן

המעצבת נעה רביב צברה בתוך פחות משנתיים מסיום לימודיה בשנקר רזומה מעורר קנאה. אחרי התמחות בבית האופנה "אסקדה" ותצוגות ברחבי העולם, היא תשתתף בקרוב בתערוכת האופנה היוקרתית של המטרופוליטן בניו יורק. בשיחה אתה היא מספרת על הצלחה הפתאומית ועל חיבתה לכישלונות

נעה רביב (משמאל) בניו יורק. להציג לצד בתי האופנה איב סאן-לורן, שאנל ופאקו רבאן

רות פרל-בהריר

צילום: דן קינן

7 שה לכתוב על נעה רביב מבי לי להידרדר לקלישאות כמו "הצלחה מטאורית" ו"ילדת פלא", אבל בכל זאת: מעצבת האופנה הצעירה עדיין לא בת 28, והיא כבר זוכה להצלחה שלה מחוץ כים מעצבי אופנה אחרים כל חייהם. להצלחה הזאת אחראית במידה רבה קולקציית הגמר של רביב, בוגרת שנקר שהודפסה בת' לת ממד וזיכתה אותה בפרס הבוגר'ת המצטיינת ע"ש פיני לייטרסדורף לשנת 2014.

הפרויקט, Hard Copy, כלל שבע מערכות לבוש, אשר בבסיסן עמדו אלמנטים קשיחים שהודפסו בתלת ממד, ושאליהם נוסף טקסטיל, באופן שיצר משחק בין השטוח לתלת ממדי.

כעת, בפתחה של 2016, לאחר שכבר הספיקה לרחוס רזומה מער'ר קנאה לתוך קצת יותר משנת עבודה אחת, עומדת רביב להש'תתף בתערוכת האופנה היוקרתית של מוזיאון המטרופוליטן בניו יורק, לצד שמות כמו איב סאן-לור'ר, שאנל ופאקו רבאן, לא לפני שתשתתף בתערוכה במוזיאון בר'סטון לאמנות במארס.

אף שהיא עברה להתגורר בניו יורק לפני כחודשיים, ראיון הסקייפ עמה מתקיים כאשר היא בגלוגו, אליה היא הוזמנה על מנת להרצות ב-School of Arts. באופן אירוני, הנושא שעליו היא בחרה לדבר היה דווקא כישלונות.

אולם, במהלך השיחה עמה מתברר כי בעולמה, הכישלון וההצלחה הם בלתי נפרדים, וכי האחד יכול להוביל לשני באופן בלתי צפוי. למעשה, היא מבהירה, אחד מהגורמים להצל'חתה הוא העובדה שהיא אינה מפחדת להיכשל. "לדעתי ממש

רצוי ליהנות מטעויות וכשלונות ולא לפחד מהם", היא אומרת. "גם הנושא של הפרויקט שלי מאוד קשור לזה: זה התחיל מט'עויות שהיו לי במחשב, והשתמ'שתי בצורניות שלהן. זה משהו שתמיד מהדהד לי בראש: כל דבר רע שקורה, צריך להוציא ממנו את הטוב. זה ככה בעיצוב וזה ככה בחיים".

וזה לא מלחיץ אותך לעמוד פתאום במקום של מרצה? "יש לי הרבה פחדים, אבל פחד קהל אין לי", היא אומרת. "חברות שלי תמיד צוחקות עלי שיש לי בערך את כל הפחדים

האחרים: אני מפחדת מנחשים, מגזיקים, מגבהים, אבל מאנשים ומקהל – לא".

רביב מספרת שהבחירה באופנה היתה כמעט מקרית. "תמיד אהבתי אופנה ואמנות.

"בהתחלה זה אפילו

היה מבהיל, ואני

זוכרת שאמרת 'רגע,

זה התינוק שלי".

אני לא מוכנה שכולם

יראו אותו ככה"

למדתי במגמת אמנות בתיכון אלון (שכרמת השרון ר"פ), וחש' בתי שגם באוניברסיטה אלמד אמנות, ובאמת נבחנתי במקביל ללימודי אמנות בבצלאל ולאופנה בשנקר. אבל ברגע האחרון, כשהיה צריך להחליט על ההרשמה זה היה ממש אן-דן' אינטואיטיבית". היא מוסיפה, "אני שמחה שעשיתי את זה, למ'רות שכרגע משבר אני תמיד אומרת לעצמי: 'המממ... אולי הייתי צריכה ללמוד אמנות'".

21.87x32.9	2/2	עמוד 2	הארץ - גלריה	24/11/2015	50622683-2
מכללת שנק - 1988					

למעלה: שני דגמים מתוך פרויקט הגמר של רביב קולקציית הקפסולה "Hard Copy". למטה: מתוך קולקציית הקפסולה H. Lorenzo - עיצובה ל- צילומים: רון קדמי

"פתאום התחילו שאלות מוזרות, כמו 'איפה השואר' רום שלך? וכמה אנשים עובדים אצלך?'", צוחקת רביב, "עד אז עשיתי בסך הכל קולקציה מהסלון ומשנקר"

רביב גם קולקציית קפסולה לח- נות הבגדים הנחשבת H. Lorenzo בלוס אנג'לס, שם מתומחרות השמלות שלה ביותר מ-2,000 דולר.

את בן אדם שמפחד מהצלחה?

"שאלה טובה. ברור שכן, כל השנה הזאת היתה מפחידה מהר- בה בחינות, אבל מצד שני, אני גם מאוד קול. לא מתרגשת יותר מדי, לא מהטוב ולא מהרע. בעלי צוחק עלי כי כשיצאה הכתבה בווג יפן שכחתי לספר לו במשך כמה ימים. אני לא יודעת איך אני עושה את זה, אבל אני פשוט ככה. אולי זה בגלל שיש כל כך הרבה מה לעשות."

לניו יורק היא עברה לפני כחודשיים עם בן זוגה, לו נישאה לפני כשנתיים. בינתיים היא כבר הספיקה למצוא סטודיו, שם היא שוקדת על הקולקציה הבאה שלה, הנמצאת בשלבי פיתוח ראשוניים.

את רואה עצמך חוזרת אר-צה ומשתלבת בתעשיית האופ-נה המקומית בשלב כלשהו?

"ראיתי את 'מגש הכסף' הש- בוע", היא נאנחת, "וזה לא ממש עושה חשק לחזור. אני חושבת שהתעשייה בארץ מדהימה. יש המון כישרון והמון אמביציה, אבל זה לא סוד שישראל היא לא מדינה שקל להיות בה מהרבה בחינות, לא רק בתור מעצב אופנה."

"כרגע אנחנו רואים את עצמי- נו נשארים כאן עוד כמה שנים. למרות שאי אפשר לדעת, החיים יכולים להפתיע, יכול להיות שב- עוד חודשיים פתאום תשמעי אותי אומרת 'אני מתגעגעת ואני רוצה לחזור'. אבל כן, אם אני אחזור בטוח שאשתלב בתעשייה בארץ."

המשך מעמ' 1

בין השנה השלישית והרבי- עית ללימודיה בשנקר, לקחה רביב הפסקה לטובת התמחות בבית האופנה "אסקדה" במינכן. הקושי שחוותה שם סייע להתפ- תחות האישית שלה, ובסופו של דבר קוטלג בתודעתה בקטגוריית "כשלונות שתורמים להצלחה". "פתאום כולם מסכיבים מדברים גרמנית, ולא ידעתי מלה וזה אילץ אותי להסתגל ולקפוץ למים. פתאום הייתי צריכה לק- חת המון קורסים", היא משחזרת. "חוויה כזאת מחדדת לך המון דברים על עצמך, כי אתה מרגיש זר ושונה, בעיקר בתור ישראלי, עם מנטליות כל כך שונה מזאת של הגרמנים. אבל אני חושבת שבסופו של דבר זה השפיע עלי יותר באופן אישי מאשר עיצובי."

עם סיום הלימודים בשנקר, תכננה רביב להמשיך לתואר שני במקביל לעבודה בבית אופנה כלשהו. אולם, זמן קצר לאחר סיום לימודיה, הציגה רביב את פרויקט הגמר שלה בתחרות 3D Print Show בלונדון, ונבחרה למעצבת האופנה הטובה ביותר מבין 12 משתתפים מרחבי

עד כה, הספיקה רביב להציג את פרויקט הגמר שלה באירוע השקת מוצר של חברת הטלפון- ניס HTC בארצות הברית "זאת היתה חוויה לראות איך דברים עובדים בסדר גודל אחר משהכ- רתי", מספרת רביב, "כי זאת באמת הפקה מטורפת עם אנשים ברמה המקצועית הכי גבוהה שיש", ובתערוכות בפריז, באלס- קה ובירושלים. "פתאום גם הת- חילו שאלות מוזרות כאלה, כמו 'איפה השואר-רום שלך?' וכמה אנשים עובדים אצלך?", צוחקת רביב, "עד אז עשיתי בסך הכל קולקציה מהסלון ומשנקר, ופ- תאום זה די שינה לי את התוכ- ניות והבנתי שאולי זה כן הזמן להתחיל בעצמי, למרות שממש לא תכננתי להתחיל מותג משלי אחרי הלימודים".

מלבד התערוכות, עיצבה ולאחרים לא". אחרי הזכייה בלונדון, החלו הדברים לקרות במהירות. "היום הכל מתפשט מאוד מהר", היא אומרת. "פתאום התחילו להגיע המון תגובות, וכל מיני אנשים התחילו לומר לי 'ראינו את הפ- רויקט שלך בפיינטרסט, ראינו פה, ראינו שם', והילד הולך לבד. בהתחלה זה אפילו היה מבהיל, ואני זוכרת שאמרתי 'רגע, זה התינוק שלי. אני לא מוכנה שכר- לם יראו אותו ככה וישאלו אותי את כל השאלות האלה. לוקח איזה רגע להתרגל. זה משהו שמ- רגיש אישי נורא, ופתאום זה יוצא החוצה. ופתאום, במקביל לתגובות, התחילו להגיע כתבות בווג איטליה ויפן ובעוד כל מיני כלי תקשורת, וגם פניות שונות ומשונות והזמנות לכל מיני מקור- מות בעולם, שלחלקם נסעתי ולאחרים לא".